

Acta de la Sessió de Constitució del Consell de Ciutat

Saló de Cent 16 de març de 2004

Transcripció de la sessió

Al Saló de Cent de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia setze de març de dos mil quatre, s'hi reuneix en sessió constitutiva el Consell de Ciutat, sota la presidència de l'Excm. Sr. Alcalde, Joan CLOS I MATHEU. Hi concorren com a ponents l'Im. Sr. i la Ima. Sra. Tinents d'Alcalde, Francesc Xavier Casas i Masjoan i Marina Subirats i Martori i la Ima. Sra. Assumpta Eescarp I Gibert, Regidora de Participació ciutadana, Solidaritat i Cooperació.

En representació dels grups municipals: l'Il·lustríssim senyor Pere Alcober Solanas, representant del Grup Municipal Socialista; l'Il·lustríssim senyor Jordi Portabella i Calvete, representant del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya; l'Il·lustríssima senyora Imma Mayol i Beltran, representant del Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Esquerra Unida i Alternativa; la Il·lustríssima senyora Joana Ortega i Alemany, en representació del Grup Municipal de Convergència i Unió; l'Il·lustríssim senyor Alberto Villagrasa i Gil, en representació del Grup Municipal del Partit Popular.

En representació dels consells ciutadans de districte i dels consells sectorials de ciutat: el senyor Enric Sánchez Árias, de la Federació d'Associacions i Entitats del Raval i Eix Comercial del Raval, en representació del Consell Ciutadà del Districte de Ciutat Vella; la senyora Trinitat Capdevila Burniol, de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, en representació del Consell Ciutadà del Districte de l'Eixample; el senyor Antonio Guillem Martínez, de la Unió d'Entitats Marina-Zona Franca, en representació del Consell Ciutadà del Districte Sants-Montjuïc; el senyor Joan Estapé Mir, de l'Associació de Comerciants del Mercat de les Corts, en representació del Consell Ciutadà del Districte de les Corts; el senyor Albert Paluzié Pons de Vall, de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi, en representació del Consell Ciutadà del Districte Sarrià-Sant Gervasi; el senyor Salvador Barrau Viñas, de l'Associació de Veïns Coll-Vallcarca, en representació del Consell Ciutadà del Districte de Gràcia; la senyora Roser Vallhonest Molins, de la Coordinadora d'Entitats d'Horta, en representació del Consell Ciutadà del Districte Horta-Guinardó; el senyor Josep Ortiz Sacristán, de la Coordinadora d'Associacions de Veïns i Entitats de Nou Barris, en representació del Consell Ciutadà del Districte de Nou Barris; la senyora Pepita Ferrando Madrigal, del Grup de Dones amb Disminució de Sant Andreu, en representació del Consell Ciutadà del Districte de Sant Andreu; el

senyor Jordi Gras Mateu, de la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa, en representació del Consell Ciutadà del Districte de Sant Martí.

En representació dels consells sectorials de ciutat: el senyor David Carceles Prujà, de Cooperació, en representació del Consell d'Associacions de Barcelona; la senyora Núria Gispert i Feliu, de Càritas, en representació del Consell de Benestar Social; el senyor Emili Sarrión Avinent, de la Federació d'Associacions Barna Centre, en representació del Consell Ciutat i Comerç; la senyora Laia Costa Gay, de l'Associació d'Usuaris de bancs i caixes i assegurances de Catalunya, en representació del Consell de Consum; el senyor Eduard Soler i Cuyàs, de Farmacèutics Mundi, en representació del Consell de Cooperació Internacional per al Desenvolupament; la senyora Victòria Sau Sánchez en representació del Consell de les Dones; el senyor Carles Gràcia Martínez, de l'Associació Mestres Rosa Sensat, en representació del Consell Escolar de Barcelona; el senyor Ángel Crespo Sánchez, de Comissions Obreres, en representació del Consell Econòmic i Social; la senyora Alícia Fernández Mari, de l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya, en representació del Consell de la Formació Professional de Barcelona; el senyor Joaquín Changue May, de l'Associació Cultural Riebapua, en representació del Consell d'Immigració; el senyor Antoni Navarro Monteys, del Centre Cívic Sagrada Família, en representació del Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona; el senyor Marc Oliveres Palahí, d'Alternativa Jove per la Interculturalitat, en representació del Consell de Cent de Joves de Barcelona; de Depana, en representació del Consell de Medi Ambient i Sostenibilitat; el senyor Francisco Aguilera Núñez, de l'Associació Cultural Gitana de la Cera, en representació del Consell del Poble Gitano; el senyor Lluís Luque Polo, de la Fundació Altarriba, en representació del Consell de Protecció i Defensa dels Animals; el senyor Francesc Xavier Tomás Goyena, de Transprime, en representació del Pacte per la Mobilitat; la senyora Francesca Llorens Albiñana, de l'Associació Catalana de Promoció de Persones Sordes, en representació de les Entitats de Disminuïts; el senyor Enric Piquet Miquel, de la Federació Catalana de Bàsquet, en representació de les entitats del Pla Estratègic de l'esport.

En representació de les institucions més significatives de la ciutat, nomenades per acord del Consell Municipal Plenari de data 20 de febrer de 2004: el senyor Miquel Valls Maseda, en representació de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació; el senyor Ángel Crespo Sánchez, de Comissions Obreres i el senyor Francisco Neira León, de la UGT, en representació dels sindicats; el senyor Alejandro Goñi en representació de Pimec-Sefes; el senyor Manel Andreu Tarragó en representació de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona; el senyor Tono Albareda Tiana en representació de la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament; el senyor Josep Ramoneda Molins en representació del Centre de Cultura Contemporània; el senyor Pedro Serra

Rodríguez en representació del Comitè Català de Representants de Minusvàlids; el senyor Alfons López Carrete en representació de la Defensa del Patrimoni Nacional; el senyor Oriol Bohigas Guardiola en representació de l'Ateneu Barcelonès; el senyor Júlio Ríos Gavira en representació de la Federació de Casas Regionales y Entidades Culturales en Cataluña; l'Excel·lentíssim i Magnífic Senyor Joan Tugores, rector de la Universitat de Barcelona, l'Excel·lentíssim i Magnífic Senyor Lluís Ferrer, rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, l'Excel·lentíssim i Magnífic Senyor Josep Ferrer i Llop, rector de la Universitat Politècnica de Barcelona, i l'Excel·lentíssim Senyor Tomás Montagut, vicerector de la Universitat Pompeu Fabra, en representació de les universitats; el senyor Enric Cucurella Esteve en representació del Reial Automòbil Club de Catalunya; la senyora Montserrat Minobis Puntonet en representació del Col·legi de Periodistes; el senyor Fabià Mohedano en representació del Consell de la Joventut; el senyor Josep Serra Florit en representació de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya.

En representació de les entitats més votades inscrites al Fitxer General d'Entitats a les eleccions celebrades el dia 15 de març: la senyora Begoña Sánchez Espinosa en representació de SOS Racisme; la senyora María Asunción Barot Olivé, en representació de la Federació Catalana del Voluntariat Social; la senyora Gemma Sánchez Ruiz en representació de la Coordinadora Gai-Lesbiana; la senyora Rosa Balagué Bueno en representació del Casal dels Infants del Raval; el senyor Amadeu Quintana en representació de la Coordinadora d'Entitats del Poble Sec; la senyora Eulàlia Perarnau en representació del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta; el senyor Ferran Cebrián en representació de la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa; la senyora Concepció Pujolà en representació de l'Associació de Familiars d'Alzheimer de Barcelona; el senyor Josep Oriol Pujol en representació de la Fundació Pere Tarrés; el senyor Josep Pla Buxó en representació de l'Associació de Nens amb Càncer; el senyor Manuel Raventós Esponda en representació de la Fundació Banc dels Aliments; la senyora Felisa Pérez en representació de l'Associació Benestar i Desenvolupament; el senyor Enric Francesc Gaspar en representació de l'Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès; la senyora María Morón en representació de Ca la Dona; el senyor Jordi Gusi Puig en representació de l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà.

En el grup de persones d'especial rellevància ciutadana nomenades per acord del Consell Plenari en sessió del 20 de febrer de 2004: el senyor Arcadi Oliveres, el senyor Josep Baselga, el senyor Alfonso Rodés, el senyor Miquel Roca, el senyor Óscar Tusquets, la senyora Núria Navarro, el senyor Miguel Ángel Fraile, el senyor Albert Vidal, el senyor Ramón Folch i la senyora Rosa Gil i García.

De les persones escollides aleatòriament en virtut del sorteig celebrat en referència a les persones inscrites en el Registre Ciutadà, en el sorteig celebrat l'1 de març de 2004: la senyora Ruth Agudo, la senyora Silvia Ballescà, el senyor Jordi Clot, la senyora Cristina Dacruz, el senyor Enric Estrenjer, la senyora Anna Figueras, el senyor David García, el senyor Josep Maria García, el senyor Carlos Giménez, la senyora María José Pedrerol, la senyora Elisenda Rius, la senyora Cristina Romero, el senyor Ramón Royo, la senyora Àngels Serrano i la senyora Joana Maria Torres i Ramos.

Han excusat la seva assistència en aquesta sessió per trobar-se fora de viatge: la senyora Encarna Roca, la senyora Purificació Canals, el senyor Joffre Villanueva i el senyor Joan Rossell, i també ha excusat la seva assistència per estar convalescent d'una intervenció quirúrgica la senyora María Salvo.

Tots ells assistits pel Secretari General de la Corporació, Sr. Jordi CASES i PALLARÈS, que dona fe i certifica.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les divuit hores i trenta minuts, passant a tractar els diferents punts de l'ordre del dia.

1.- CONSTITUCIÓ DEL CONSELL DE CIUTAT.

El Sr. ALCALDE inicia aquest acte de constitució del Consell de Ciutat, cedint la paraula al Secretari General per tal de que procedeixi a la lectura del Decret de constitució.

El Sr. CASES procedeix a donar lectura als diferents acords adoptats en virtut del que disposa l'article 15 de les Normes Reguladores de Participació Ciutadana, aprovades pel Consell Plenari en sessió de 22 de novembre de 2002, pel que fa a la composició del Consell de Ciutat.

Pren la paraula el Sr. ALCALDE que pronuncia les següents paraules:

"Deixin-me que els expressi, en fi, el meu agraïment per la seva presència avui aquí a tots vostès. Amb uns quants de vostès ens coneixem personalment, perquè a través de les entitats o a través de les múltiples relacions que en els diferents consells de participació i en els diferents àmbits de participació que tenim com a ciutat, doncs, hem establert aquesta relació d'una forma formal i sostinguda. Unes quantes altres persones no les coneixem, unes d'elles perquè han estat escollides a través d'un sorteig i altres, doncs, perquè són d'entitats amb qui no hem tingut relacions tan freqüents.

A tots vostès els voldria donar la benvinguda aquí al Saló de Cent; un Saló de Cent extremadament representatiu de la ciutat de Barcelona per raons històriques, però que avui aquesta representativitat històrica es veu, en fi, renovada, Poden veure els mosaics dels diferents gremis que van constituir l'origen del Consell de Cent, almenys en part de la seva constitució, a partir del 1247, quan Jaume I va concedir a la ciutat de Barcelona el privilegi de governar-se, és a dir el privilegi de tenir les seves pròpies lleis, les seves pròpies ordenances i la d'escollir-se un consell format per cent ciutadans, i dintre d'aquest Consell de Cent, la possibilitat d'escollir els cinc consellers que, de forma rotatòria, cada any formaven el govern de la ciutat. Aquests cinc consellers, que eren escollits el dia de Sant Andreu, s'anaven tornant i constituïen la primera forma de govern que en diem predemocràtic, preparatori del que seria la democràcia molts més anys després.

Aquest privilegi atorgat a la ciutat de Barcelona pel rei Jaume el 1247 va tenir un nou impuls molt important el 1373 quan es va construir el Saló de Cent. Era un privilegi que es comprava, és a dir que la ciutat de Barcelona pagava un nou impost al rei per finançar la seva campanya de València, i com a compensació per aquest impost que pagava la ciutadania de Barcelona, el rei ho va atorgar al govern. Passava que algunes vegades, quan el rei no necessitava els diners, tornava a expropiar el privilegi concedit, i tornava a treure el govern que havia atorgat als ciutadans. Els de Barcelona, en aquell moment, van construir aquest Saló de Cent, que va tenir una funció extremadament simbòlica en el sentit de que no se'ns expropiés el privilegi atorgat.

El Saló de Cent va funcionar com a govern de la ciutat fins al 1714, quan Barcelona va perdre els seus drets amb el Decret de Nova Planta, i immediatament després, aquest Saló va entrar en l'oblit. No va ser fins a finals del segle XVIII, cap al 1797-98, que es va tornar a obrir i va ser utilitzat com a aula de formació dels nens sords de la ciutat de Barcelona. Realment, va retornar a la vida cívica com a institució de servei als ciutadans necessitats de Barcelona, necessitats en aquells moments d'una formació especial perquè no tenien cap mena de possibilitat de relacionar-se ni d'accedir a la formació i als estudis.

Avui, afortunadament, som en un altre context; recuperada la democràcia fa uns quants anys amb ajuntaments democràtics i eleccions democràtiques, amb un Ajuntament de Barcelona que hem estat, doncs, capdavanters en els processos de participació. Recordeu que la ciutat de Barcelona va endegar el primer reglament de descentralització i la constitució dels consells de districte, tan sols ja es va començar a negociar això amb les

associacions de veïns i amb els partits polítics a l'inici de la dècada dels vuitanta: el 86 es van aprovar les normes reguladores de l'organització de districtes i de la participació ciutadana; el 87 es van crear les oficines d'atenció al ciutadà; el 88 es va crear el primer consell sectorial de participació –que va ser el Consell Municipal de Benestar Social–, avui en tenim dinou de constituïts; el 94 es va fer la primera audiència pública de nens i nenes; el 98 es va fer la signatura de la constitució del Pacte per la mobilitat; el 2000 la signatura de l'Acord cívic per la Barcelona neta i sostenible; el 2002 la signatura de l'Agenda local 21, i finalment s'ha aprovat el Reglament de participació al final de l'anterior legislatura, i en aquests moments estem culminant el seu procés a través de la constitució d'aquest consell de participació, aquest Consell de Ciutat.

Evidentment, la ciutat de Barcelona vol experimentar, vol avançar, vol provar formes alternatives de participació que vagin més enllà de la participació formal, que vagi buscant alternatives que puguin funcionar. Tots sabem de les dificultats d'aquesta mena d'organismes, que tenen per la seva pròpia naturalesa, un caire assessor, però que, en canvi, ens permeten, tot i les seves dificultats operatives, donar l'oportunitat d'escoltar veus diverses. Em sembla que aquest és, per tant, un intent rigorós i seriós, que ens agradaria que, pogués estar ple de contingut i ser operatiu.

Tenim aquests òrgans de participació, que han funcionat d'una forma, molt correcta –el Consell de Benestar que ja he mencionat, el Pacte per la mobilitat, el Consell de la Immigració o molts dels altres consells que estan funcionant a la ciutat de Barcelona. Jo crec que això és el que hem de posar en evidència: Els interessos que conflueixen en el territori de la ciutat són extremadament diversos, es tracta de construir aquella capacitat de fer-les conviure. I això és el que em sembla que en el Consell de la Ciutat també es tracta d'escoltar i recollir el màxim d'aquesta diversitat. Ara mateix, quan vèiem al llistat de persones i d'entitats, vèiem coses i realitats extremadament distants en les seves aspiracions. Sembla, per tant, doncs, que som davant l'ocasió de constatar aquesta diversitat i de provar una nova forma, una forma addicional, més enllà de les ja existents a la ciutat, per recollir aquestes veus.

No em voldria allargar gaire més, perquè com que sembla que el camí es fa caminant, val la pena que no m'estengui més. Sols, sincerament, desitjar-los o agrair-los la seva presència aquí, desitjar que siguem capaços de trobar una fórmula operativa per a aquest Consell de Cent refundat".

A continuació l'Alcalde declara formalment constituït el Consell de Ciutat de Barcelona.

2.- PRESENTACIÓ DEL PROGRAMA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL PAM 2003-2007.

El Primer Tinent d'Alcalde, Sr. XAVIER CASAS, pren la paraula tot dient:

"Estem, en aquests moments, a prop de presentar en el Plenari de l'Ajuntament de Barcelona l'aprovació definitiva del Programa d'actuació municipal 2004-2007. Ens agradaria que, en la mesura que fos possible poder incorporar, no solament el dictamen d'aquest Consell de Ciutat, que incorporarem com a acta de la reunió que avui celebrem, sinó també, algunes aportacions que, a títol personal, individual o de les entitats que vostès representen aquí mateix, es pugui fer arribar. Avui no es donarà per acabat el termini per a fer aportacions, sinó que fins el dia 22 de març ens podran fer arribar les vostres consideracions. El Programa d'actuació municipal és l'instrument de planificació de l'activitat municipal; el que busca és fixar les directrius sobre les quals, els diferents programes i els diferents objectius aniran desenvolupant en el que és l'actuació del mateix Ajuntament.

Descrivim en nou apartats el Programa d'actuació municipal: a més de la introducció; les línies estratègiques; el concepte de Barcelona capital; l'àrea metropolitana de Barcelona com una realitat per reconèixer; l'oportunitat que per a Barcelona significa el Fòrum Universal de les Cultures; l'estat de la ciutat; les diferents comissions de plenari –la Comissió Presidència, Hisenda i Coordinació Territorial; la Comissió d'Urbanisme, Infraestructures i Habitatge; la Comissió de Promoció Econòmica, Ocupació i Coneixement; Sostenibilitat, Serveis Urbans i Medi ambient; la Comissió de Cultura, Educació i Benestar Social; i la Comissió de Seguretat i Mobilitat.

Jo crec que el més important avui per destacar són les línies estratègiques en el seu conjunt, els grans criteris. L'equip de govern vol participar al conjunt de la ciutat com a proposta de línies que considerem que han de ser estratègiques per al període 2004-2007, en les quals volem referenciar l'activitat municipal, però també volem incentivar, animar, al conjunt de la ciutat a treballar en aquestes línies, en aquest període. La primera: Barcelona amb cura del civisme; promoure el foment del civisme ciutadà com a eina de col·laboració imprescindible i que els acords cívics i els instruments d'identificació dels problemes són elements de treball en els quals hem d'incidir d'una manera o una altra.

La segona: Barcelona amb més habitatge. Especialment habitatge assequible; que vol dir aquell que ha de cobrir les necessitats de la població més desfavorida per a l'accés a la vivenda. L'habitatge molt i car no permet l'accessibilitat a grups de població importants: gent jove, gent gran, grups amb

menys capacitat adquisitiva, població immigrant i, per tant, l'esforç que volem fer no és solament de cara a més habitatge, sinó, especialment, l'habitatge més assequible.

La tercera: Barcelona segura amb autoritat i convivència. La seguretat és un factor que es demana cada vegada més, com a element estructurant d'una societat. Ens sembla que així ha de ser, però la plantejem amb aquest concepte de convivència al costat de l'exercici de l'autoritat municipal.

La quarta: Barcelona aposta pel manteniment dels seus espais públics i la neteja. Barcelona ha anat transformant el seu espai públic, la seva dotació d'equipaments amb unes inversions importants al llarg del temps. Continuarem fent aquestes inversions, però cal posar un accent especial en el manteniment, en la gran reparació, en aquella conservació del que ja està construït, tant en l'espai públic com en l'edificació pública –en el nostre cas equipaments i espais en el seu conjunt–, i evidentment, en la pròpia conservació i neteja de tots aquests espais. Per tant, una línia estratègica en la qual també volem incidir d'una forma especial.

La cinquena: Barcelona amb benestar i cohesió. Volem que la ciutat lluiti contra tota mena d'exclusions, de desigualtats, de pobresa o de discriminació, i volem promoure activament la integració del conjunt de la població en les diferents realitats de la societat.

La sisena: Barcelona participativa. Aquest acte mateix d'avui, de la constitució del Consell de Ciutat, n'és un exemple, però ens sembla que hem d'insistir i hem d'incidir més encara en aquesta participació fent-la més efectiva i potenciant més tots els mecanismes de diàleg, de cooperació, d'associacionisme i de voluntariat.

La setena: Barcelona sostenible i amb una millor mobilitat. El concepte de sostenibilitat, el concepte de l'eficiència energètica, el concepte de la preservació de l'espai verd, la millora de la qualitat ambiental, factors tots ells que, aplicats a les diferents disciplines de la ciutat, ens són absolutament imprescindibles per continuar transformant a millor la nostra ciutat. Un element en aquesta millora sostenible és la millora del conjunt del transport públic ja que garanteix també un dret a la mobilitat en el conjunt de la població.

Barcelona innovadora i de progrés, amb noves oportunitats. Volem que projectes que en el seu dia es van inspirar en el 22@ continuïn tenint força. Barcelona vol ser una ciutat dinàmica i innovadora, que vol reforçar els sectors emergents i de valor afegit, ben connectada i preparada per a competir en un

entorn internacional on s'ha de consolidar en el grup capdavanter de les metròpolis europees.

Barcelona reconeguda en la llei. Aquesta Barcelona que li queda encara un tram d'aprovació de la Carta municipal i que vol que se li reconegui, perquè és el tram de la justícia de proximitat, del finançament, és el tram de la seguretat, és el tram que avui no podem encara estar aplicant a la ciutat. Volem el reconeixement de l'àrea metropolitana de Barcelona i del seu govern local, perquè ens sembla que és una necessitat absolutament imprescindible per tal de cohesionar millor el territori, però també de les persones que hi viuen.

Finalment, Barcelona referent mundial. Ho volem ser per una aposta cap a una globalització més justa, cap a una legitimitat internacional on les ciutats tinguin veu pròpia. Ho estem exercint, i d'alguna manera, l'alcalde, amb el seu lideratge en diferents organitzacions mundials, hi és present com a representant de la nostra ciutat i, ben aviat, la ciutat acollirà la seu mundial de les ciutats, i ho exercirem en els propers mesos en el Fòrum Universal de les Cultures 2004.

Si m'ho permeten, molt breument, algunes descripcions, els diferents capítols del document:

Barcelona capital de Catalunya, del mar Mediterrani, liderant el sud d'Europa, que vol aprofitar les seves capacitats i vol donar-li un nou impuls.

Barcelona àrea metropolitana com un element que permetrà obtenir molts dels nostres objectius i poder donar resposta a moltes de les nostres necessitats a través de solucions efectives. Un territori avui fragmentat amb l'Entitat Metropolitana de Transports, amb l'Entitat Metropolitana de Medi Ambient o amb la Mancomunitat de Municipis, però sobre el qual el Pla estratègic metropolità, assenyala un conjunt d'objectius i projectes que podrien ser un model futur.

El punt del Fòrum. El Fòrum Universal el descrivim en el Programa d'actuació com una nova oportunitat per a Barcelona, des del punt de vista de la nostra presència –internacional–, des de la nostra contribució a les propostes que el Fòrum formula a l'entorn del diàleg, la interculturalitat, la pau i la sostenibilitat però que un cop realitzada la seva activitat significarà per a la ciutat la transformació d'un territori metropolità, juntament amb Sant Adrià, de 250 hectàrees, de les quals 156 són zones lliures d'ús públic però també amb millora d'instal·lacions ambientals servint al conjunt de la ciutat (depuradora, ecopark, incineradores tèrmiques, etc). Aquesta transformació permetrà un nou

espai, tant residencial com d'activitat econòmica amb la creació de llocs de treball.

En el document del Programa d'actuació municipal, tenen també un capítol d'anàlisi de l'estat de la ciutat, comparativament, l'evolució de diferents indicadors del 98 al 2002. Des de temes de demografia, salut, serveis personals, o bé d'educació, o bé de cultura, o bé temes de xarxa de serveis de la ciutat o transport públic es va desgranant l'evolució que en cada un d'aquests diferents temes la ciutat ha tingut –circulació, seguretat, finances–, elements que ens serveixen, òbviament, per després, tot seguit, formular les diferents propostes d'actuació, que són les que componen l'apartat 7 de les comissions de plenari.

Aquest apartat, amb aquelles comissions del plenari en què està organitzat l'Ajuntament, recull bàsicament els objectius estratègics i les mesures; 307 objectius estratègics i 1.088 mesures de govern són les que es recullen en les sis comissions del Plenari. Passaríem a esmentar temàtiques i objectius de les comissions: des del foment de l'associacionisme i el voluntariat; l'impuls del desenvolupament de la capacitat productiva de Barcelona; el Consorci de l'Habitatge de Barcelona; o bé els nous projectes urbanístics i d'infraestructures per transformar la ciutat; la consolidació dels eixos comercials; o bé aprofundir en la política d'estalvi energètic i d'energies renovables; l'increment de superfície verda i d'arbrat; el manteniment integral de l'espai viari; Barcelona, territori de cultura; la joventut com a sector estratègic per al futur de la ciutat; Barcelona és més inclusiva i solidària; la millora de l'assistència primària –amb mesures concretes; si l'analitzéssim en detall, l'atenció primària fins a l'any 2002 té el 88 per cent de reforma sanitària en l'àmbit de l'atenció primària i de salut, i aquí, en concret, plantejem que hem d'arribar en aquest mandat, el 2007, amb cent per cent de reforma d'atenció primària, per tant, amb l'objectiu concret en aquest sentit–; o bé amb les comissions de seguretat, consensuar el nou model policial de Barcelona o potenciar la Junta Local de Seguretat, o definir la xarxa viària especificant les seves característiques i els criteris d'urbanització.

En l'apartat de districtes, exactament igual. També, cada districte recull els seus objectius i mesures, són 81 objectius estratègics i 207 mesures de govern. Cada un dels districtes elabora el seu propi programa d'actuació de districtes, que és a través d'aquest programa on es recullen tots els diferents objectius estratègics i mesures que el districte planteja. Per tant, en el document que vostès tenen del Programa d'actuació municipal hi ha com les sinopsis del que es vol fer a nivell estratègic i a nivell de mesures; per exemple: des de Ciutat Vella, promoure l'habitatge protegit i lloguer de rehabilitació; o bé l'Eixample, completar els equipaments de districte, o bé Sants, assumir el repte de continuar la transformació de Montjuïc; o bé Les Corts, la societat i

convivència com a objectius del districte; o Sarrià, apostar per un model de districte amb personalitat pròpia, consolidar la serra de Collserola; o Gràcia, moure's a Gràcia com un gran objectiu del Programa de mobilitat; a Horta-Guinardó, la renovació i el manteniment de tots els racons del barri; a Nou Barris, fer de Nou Barris una nova centralitat econòmica i un districte de qualitat; o Sant Andreu, el servei de les persones amb un compromís dels ciutadans i ciutadanes desenvolupant el seu Pla d'equipaments; o bé Sant Martí, desenvolupant els projectes de comerç o de participació en el seu conjunt.

Finalment el marc econòmic pressupostari del conjunt del període del Programa d'actuació municipal 2004-2007. Aquest marc es basa en una política pressupostària financera que ja ve sent la pràctica habitual en els darrers tres Programes d'actuació: continuar produint un estalvi suficient en el conjunt del pressupost municipal entre ingressos corrents i despeses corrents, produir un estalvi corrent que ens permeti –continuar reduint el deute de l'Ajuntament–, i fer a la vegada una inversió que ens permeti la renovació de l'espai de l'equipament públic, i tot això sense augmentar la pressió fiscal al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de la ciutat.

Una especificació concreta d'això és que en el període 2004-2007, el conjunt de l'Ajuntament de Barcelona més el que són els diferents organismes municipals preveu, una inversió situada a l'entorn dels 2.230 milions d'euros, dels quals quasi una mica més de 1.900 ho són d'inversió directa, la resta ho són a través d'aportacions a l'ATM o a altres organismes, als consorcis culturals, etcètera. Per tant, continuem tenint una inversió municipal molt forta en espais públics medi ambient i noves infraestructures, però cal també tenir en compte l'inversió que faran al municipi altres administracions (línea 9 metro, tren alta velocitat,...).

Sobre aquest Programa d'actuació hi ha hagut múltiples i diverses aportacions de millora, moltes d'elles estan contemplades en els documents que els hem adjuntat, formaran part moltes d'elles del document definitiu, i en aquestes propostes de millora estaríem ben complaguts si des del Consell de Ciutat amb el seu dictamen i amb les propostes que a títol individual o col·lectiu puguin formular o fer arribar, dins del termini abans esmentat (22 de març), perquè puguem anar a la sessió de Plenari del dia 6 d'abril a poder-ne fer l'aprovació definitiva del mateix".

Pren la paraula el senyor ALCALDE i diu:

"Ara procedirem a un torn de debat. Però, abans voldria ressaltar, d'aquest programa que, en relació al mandat anterior, hi ha clarament tres o

quatre línies estratègiques que canvien de pes: hi ha una insistència molt important en el manteniment dels espais públics, necessitem un bon acord amb el Govern central i amb el Govern de la Generalitat per tal de poder fer un canvi en el ritme de construcció d'habitatge protegit, per tant d'habitatge assequible, en el si de la ciutat. En aquest habitatge assequible nosaltres hi hem de contribuir de diversa forma aportant sòl, i per això hi ha aquest increment tan important del vuitanta i escaig per cent de la partida destinada precisament als temes de l'habitatge.

I després el tema dels serveis a les persones, com seria el tema de l'assistència domiciliària, l'increment de mil places més de guarderies, etcètera, aquest conjunt de serveis directament destinats a les persones formaria la tercera prioritat d'aquest mandat on destinaríem la major part dels nostres recursos".

S'obre un torn d'intervencions.

Pren la paraula el Sr. Manel ANDREU i TARRAGÓ (representant de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona), tot dient:

"Bona tarda. Dues coses volia ressaltar. Primerament, referint-me al Consell de Ciutat, penso que és molt important, és una, reivindicació, per parlar en termes veïnals, llargament plantejada, que, malauradament en l'anterior mandat no va ser possible constituir-se. I avui hem de celebrar que es consolida aquesta constitució, malgrat que des de la FAVB haguéssim volgut que hi hagués una representativitat més àmplia de les entitats, tant per elecció directa d'elles mateixes o per designació de col·lectius, reconeixent d'altra banda la representativitat en els prop de cent persones que formen aquest Consell.

Veurem en el seu funcionament com va evolucionant el Consell de Ciutat en aquest sentit val la pena donar-li tot el valor que té.

L'altre aspecte que voldria parlar, o fer una reflexió, és sobre el Pla d'actuació municipal. És un document extens, un document complex i en el que es valora i quantifica les aportacions tant per processos generals com dels consells sectorials, els consells de districtes en moltes xifres, cinc mil aportacions a nivell de districte, prop de mil dues-centes sectorials i més de quatre mil d'aportacions generals.

Tot això em sembla que cal, també, valorar-ho qualitativament des del punt de vista que, sense menysprear ni molt menys el treball que s'ha fet a nivell d'entitats de districtes i a nivell personal de molts ciutadans i ciutadanes,

ens sembla que podríem quedar enlluernats per aquestes xifres si no féssim una mica més de valoració qualitativament parlant. I amb això, la nostra visió – i suposo que pot ser coincident amb altres entitats– és que hem d'avançar amb aquest dèficit que tenim de participació ciutadana, malgrat aquestes dades, malgrat el Consell de Ciutat i malgrat molts consells que ja estan funcionant amb el temps. I això, d'alguna manera, és un repte que tenim i és un repte que des de la nostra perspectiva em sembla que hem d'avançar, i, en tot cas, el Consell de Ciutat serà un element més, complementari al que ja s'està fent a molts consells sectorials a nivell de districtes i a nivell de contactes amb moltes entitats. Ens sembla que això és important tenir-ho en compte, perquè si no difícilment ens sembla que aquest dèficit de participació ens estimularia a anar avançant més.

I amb això només una cosa i com a conclusió: ens sembla que aquest Consell de Ciutat ja està constituït, això és una cosa important, una cosa que té un valor en si mateix, però em sembla que pretendre que aquest Consell de Ciutat puguem emetre un dictamen del PAM com a consell –altra cosa és que les entitats, els consells de districte i els consells sectorials ja ho han fet amb una audiència pública–, pretendre que el Consell de Ciutat emeti un veredict sobre el PAM ens sembla una mica agosarat, malgrat que tinguem temps fins al proper dilluns i que puguem aportar encara els nostres, diríem, suggeriments. Per tant, jo diferenciaria aquestes dues coses: bo serà si podem aportar encara algunes aportacions, alguns suggeriments fins al dia 22, però em sembla que solemnement no podem dir que el Consell de Ciutat ha emès un veredict del PAM, perquè seria molt precipitat i no seria real i, en tot cas, com que són òrgans consultius, entenem que el dia 6 d'abril, que hi haurà el Ple de l'Ajuntament de Barcelona, on els representants polítics hauran de decidir i hauran d'assumir el Pla d'actuació municipal.

Com a Consell tindrem moltes ocasions en trobar-nos –no massa perquè marca el Reglament dues a l'any, però, en tot cas, si és necessari, més de dues–, i de parlar de temes que el Consell sí que haurà de dir la seva i ens sembla important que la digui. Però, repeteixo, ens semblaria una mica agosarat que el Consell de Ciutat dictés un veredict sobre el PAM, en un sentit o en un altre. Gràcies".

Pren la paraula el Sr. Joaquin CHANGUE MAY (representant del Consell d'Immigració), amb les paraules següents:

"Hola. Buenas tardes y muchas gracias por invitarnos. En representación del Consell d'Immigrants quiero decir que nuestras entidades estamos muy

agradecidos por la preocupación que van teniendo con la inmigración, y que por lo menos puedan contar de aquí en adelante con nuestros criterios. Encuentro a faltar acciones concretas para la inmigración en los distritos. Sí se contemplan en el Pla d'Actuació Municipal, pero los problemas están en los territorios. Problemas de convivencia, sensibilización, de educación en los colegios e incluso de espacio para reunirse los fines de semana, que es cuando realmente lo necesitamos."

Pren la paraula el Sr. Antoni NAVARRO MONTEYS (representant del Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona):

"Contestant aquí al meu company el que podria dir és que en el Consell Assessor de la Gent Gran ens han portat una documentació per començar a treballar per criteris d'actuació per al període aquest de 2004-2007, i precisament un dels conceptes que anem a treballar és el de la immigració. Independentment d'això, com que encara que aquí estic representant el Consell Assessor de Gent Gran, procedeix de la Sagrada Família, hi ha l'Associació de Veïns de Sagrada Família, la qual té una vocalia permanentment oberta i jo mateix i altres hem participat en reunions amb membres dels col·lectius immigrants. Per tant, potser queda molta cosa a fer, però alguna cosa ja estem fent".

Pren la paraula el Sr. Arcadi OLIVERES BOADELLA, i diu:

"Bona tarda. Bé, en primer lloc moltes gràcies a l'Ajuntament per haver-nos convidat a formar part d'aquest Consell. Ja sabem que només és assessor, ja sabem que és de designació directa una part, però en tot cas és un element més de participació del qual m'alegro. Suposo que a cadascú de nosaltres se'ns ha cridat perquè parléssim dels temes dels que més o menys coneixem alguna cosa, jo pràcticament no sé de res, però, en tot cas, hi ha dos elements aquí que sí que voldria posar sobre la taula: un referit a l'Eix número 3 i l'altre referit a l'Eix número 8.

Pel que fa referència a l'Eix número 3, que és un tema evidentment molt important com és el de Barcelona ciutat segura amb autoritat, estic veient en aquests documents –que evidentment no he tingut temps de treballar a fons– hi ha una sèrie d'elements de prevenció que penso que són importants perquè sempre per a la seguretat el millor és la prevenció. I aleshores, respecte d'això, jo m'atreviria a proposar que es comencés a pensar una mica amb el model que el senyor José Ángel Cuerda va aplicar a Vitòria. A Vitòria hi havia sempre que es produïa algun acte delictiu immediatament un servei municipal que anava a visitar el domicili del delinqüent per veure quina era la raó d'aquest delicte, i a partir d'aquí els serveis d'assistència social es lligaven plenament

amb els serveis de policia, per una banda, i, per altra banda, també, amb tot el tràmit que després continuava si aquesta persona havia de ser ingressada a la presó per prevenir més que curar. Jo demanaria que ja que es parla aquí de diferents coordinacions es pogués veure la possibilitat aquesta de lligar el tema de detencions, que en general correspon més a la Policia Nacional que a la policia municipal, però en tot cas vincular aquest tema de la delinqüència amb el tema de la prevenció perquè penso que és molt important i a Vitòria va assegurar un èxit notable. Això pel que fa referència a l'Eix número 3.

Pel que fa referència a l'Eix número 8 no he pogut llegir res en detall, però els haig de confessar que hi ha una cosa que em fa por. Últimament amb la promoció d'@22 he començat a intuir que dins d'@22 i sota el marc d'un progrés tecnològic s'amaga força indústria subministradora d'armament i tinc la impressió que això pot resultar força perillós. Jo comprenc que el progrés de la indústria aeronàutica, de l'electrònica pot ser important per a un país, però també tinc la impressió..., que he començat a llegir les empreses que arriben, aquestes que s'han destacat últimament, i fins i tot algunes d'elles amb ajut municipal, i tinc la impressió que moltes poden acabar subministrant si no armes, almenys peces d'armes a determinades indústries, sobretot les que estan radicades a Tolosa de Llenguadoc.

Jo crec que una ciutat que està fent un fòrum que es declara un fòrum per la pau ha de tenir en compte aquests elements. Tothom sap que hi ha hagut unes certes crítiques pel que fa al finançament del Fòrum de les Cultures, especialment per part d'una empresa que es diu Indra, i a mi m'agradaria que aquest petit problema –que no és tan petit, sinó que és una mica més gran– no acabés recaient també en la ciutat el dia de demà. Res més".

Pren la paraula el Sr. Josep ORTIZ SACRISTAN (representant del Consell Ciutadà del Districte de Nou Barris):

"Dir que –com deia abans el Manel Andreu – ens celebrem forçament de la constitució del Consell de la Ciutat. Un consell evidentment no és comparable amb allò que havia sigut el Consell de Cent, però per allò d'aquelles casuístiques el número lliga. Vull fer una petita crítica, crítica que ja vaig fer en el seu moment quan em van convocar, i és que, hi ha molta gent que participem, que volem participar, que desitgem participar, però que alhora treballem. I treballar a vegades es fa una mica complicat amb les hores de participació tal i com ho entén la Casa Gran. Llavors la primera demanda seria que el proper consell participatiu, si pot ser, comenci mitja hora més tard, perquè la gent que estem treballant puguem assistir a l'hora. No sé si us n'heu adonat, però no he sigut l'únic que he entrat per aquella porta quan el Consell ja s'estava començant.

Bé, dit això, continuar dient que és evident que tot aquest munt de documentació que ens heu donat avui és pràcticament impossible que puguem donar el nostre vist i plau. Jo diria únicament que a nivell de districte de Nou Barris la cosa s'ha anat treballant, hem treballat més de cinc mesos amb el PAD del Districte, és una altra dinàmica de treballar. Jo penso que una cosa tan feixuga com aquesta a lo millor requeria dues sessions del Consell Ciutadà: una perquè una mica ens ho presentéssiu i una altra per poder fer les nostres al·legacions o les nostres propostes concretes.

És evident que avui no el podem aprovar, ens donem per consultats, però evidentment, penso que no seria massa honrat que nosaltres donéssim el nostre vist i plau, tot i que, i cal dir-ho, jo pel que conec a nivell de Nou Barris o el PAD de Nou Barris, evidentment ho aprovem directament. A mi la documentació que se'm va fer arribar abans d'ahir al matí, és a dir, el dissabte al matí, i al llegir-la demostrava que no tots els districtes han treballat per un igual, ni la dinàmica ni el mecanisme ha sigut el mateix. Jo el que pregaria seria màxima participació, que realment tots els districtes puguin dir la seva, el PAM d'actuació municipal per quatre anys realment pogués ser debatut molt i molt a fons per tota aquella gent que vulgui fer-ho –estic pensant evidentment en els consells sectorials i en els consells de districte–, i doncs que no hi hagi aquests sots que hi ha en districtes –no és que ho digui així, però gairebé sí, han sigut consultats una vegada i m'agradaria una mica saber com.

Per últim pren la paraula la Sra. Rosa GIL GARCIA:

"Bona tarda. Voldria adreçar-me al company que tinc davant de mi, així en diagonal, per convidar-lo a que no es presenti com la immigració un problema. Jo com a industrial que estic en un barri, que és diu el Raval, per mi la immigració és un plaer, és una benedicció de Déu, perquè gràcies a vostès estic sobrevivint. També agrair haver estat convocada per formar part d'aquest Consell i que en cap moment la paraula immigració està dintre de la meua llengua, estan les paraules *ciutadans* i *ciutadanes* del món. Benvinguts."

Pren la paraula el Sr. Xavier CASAS, primer tinent d'alcalde, qui, en relació a tot el que s'ha exposat diu:

"Realment, no pretenc pas contestar evidentment les qüestions que s'han plantejat amb tot el detall, potser només alguns aclariments en algun tema o un comentari complementari. El concepte de dictamen no és un concepte de veredicte ni molt menys, no preteníem pas això, no seríem pas tan agosarats com per pretendre-ho, primer

perquè tampoc és de les funcions del mateix Consell i la seva funció, que és conèixer i debatre, i, per tant, no és aquest l'objectiu d'un veredictes el que nosaltres demanem i busquem. Potser ho he dit d'una manera excessivament administrativa, vol dir pura i simplement, poder emetre una acta d'aquesta sessió que avui hem fet, en la qual evidentment constarà les coses que s'han presentat i en la qual, a més a més, constarà les diferents intervencions que s'han produït. Conèixer i debatre és l'objectiu del Consell i això és el que entenem es pot produir i és l'objecte d'aquest dictamen, en cap cas un veredictes que no només ni tan sols als consells de participació en sessions més llargues de treball.

Els suggeriments poden arribar fins dilluns, i aquesta sí que és una altra voluntat. I els suggeriments que arribin fins dilluns formaran part d'aquest dictamen afegits a l'acta d'aquesta sessió per part de les persones que ens els facin arribar i, per tant, serà aquesta acta, dictamen, diguin-li com vostès creuin més pertinent, que inclourà tot allò que ens puguin arribar a través de mecanismes d'*e-mail* o carta o adreça directa que vostès tinguin per fer-nos arribar.

Bé, la Rosa Gil ha comentat alguna cosa a l'entorn de dues qüestions. El document en si està impregnat de tot el que el propi Pla d'immigració planteja i també el detall en els programes d'actuació dels propis districtes crec que ho explicaran amb suficient extensió. És obvi que hem fet un repàs molt ràpid i breu sobre el tema, però tanmateix algunes de les coses que ens ha plantejat vostè mateixa em sembla que són prou importants com per precisament recordar-les en el nostre recull de les actes que es produeixin.

El senyor Arcadi Oliveres ha fet una menció molt explícita a un projecte molt concret, que em sembla interessant recollir-lo, analitzar-lo i veure com això es pot plasmar i evidentment fer-ho arribar en els àmbits dels sectors que tenen més competència en aquest tema per veure si, a la seva consideració, creuen oportú afegir d'alguna manera aquest suggeriment, aquesta proposta en el dictamen definitiu del Programa d'actuació municipal. També ha fet algun altre suggeriment amb els temes més vinculats a les innovacions i aquestes altres qüestions de les noves oportunitats més enllà d'aquesta circumstància concreta que vostè comentava del 22@, va molt més enllà, és molt més que el que vostè podria comentar, gairebé segur, i en qualsevol cas anem molt més enllà que no pas el concepte 22@. És un projecte, el de la innovació i el de la proposta de futur, que inclou molts altres àmbits d'actuació de la pròpia ciutat, però que ens sembla que hem de ser prudents i hem d'estar a sobre, perquè sinó aleshores el que succeiria si no ho féssim és que podríem començar a pensar en què un procés de deslocalització, com està passant a altres llocs, ens afectaria també d'una forma molt important –deslocalització de treball, vull dir,

d'un treball tradicional–, ens podria afectar d'una manera molt important. Per tant, anar molt més enllà del que evidentment voldríem comentar en un projecte concret agafa tot un àmbit d'actuació i d'innovació. També és la innovació cultural, també és la innovació de formació, també és tot aquest concepte que hi volem posar aquí de la comunicació.

Els districtes òbviament tenen diferents formes; ara la regidora de Participació comentarà els diferents temes que s'han fet, les diferents activitats que s'han fet al voltant de la participació en el PAM. Bé, aquesta és jo diria l'expressió màxima del que ha de ser, segurament; ni nosaltres pretenem que cada districte faci exactament el mateix, ni ho podem pretendre, i em sembla que a més a més els districtes tampoc es deixarien. Perdonin perquè coneixent bé almenys alguns d'aquests districtes hi ha prou marge com perquè les propostes que es formulin des de diferents districtes puguin ser diferents. No han treballat igual, és cert, han treballat diferent –alguns més a fons, alguns menys, alguns perquè consideren que altres àmbits de participació ja funcionen suficientment, etcètera–, però em sembla que en tots els casos els plans d'actuació de districte són prou sòlids en ells mateixos com perquè, amb independència de la forma que cadascú s'ha dotat –i això és em sembla molt més important, que cadascú es pugui dotar de fórmules pròpies–, s'hagi elaborat unes bones propostes i uns bons, en aquest cas, plans d'actuació de districte.

Sí, té raó, hem començat una mica més tard del compte amb el Consell de Ciutat. De ben segur que aquesta no serà una situació que es produirà en la propera aprovació del Programa d'actuació municipal, perquè el Consell de Ciutat estarà format i, en tot cas, l'únic que s'haurà de fer és renovar els seus components i, per tant, podem des de la data d'informe d'aprovació inicial que va ser el novembre, segur que d'aquí a quatre anys, quan hagin de fer el proper Programa d'actuació municipal, ens quedarà prou temps per no tenir d'arribar en el moment de l'aprovació definitiva i abans fer-ne aquesta participació conjunta. I estic segur que aquesta consolidació, el procés que ha portat a poder constituir el Consell de Ciutat era prou complicat, feixuc en ell mateix, i ens ha portat en unes dates, per les quals, demanant-los excuses, sàpiguen que hem retardat fins i tot el Plenari de l'Ajuntament per poder encabir aquestes setmanes, aquests deu dies de més participació i de poder fer arribar documentació, i en aquest sentit em sembla que hem estirat una mica el màxim que hem pogut.

Més enllà que alguns de vostès –com també han reconegut–, especialment els representants de les entitats, han tingut la possibilitat, i a més a més l'han exercit, de com a tals entitats poder emetre els dictàmens als consells sectorials, els dictàmens de participació, els dictàmens directes, les propostes d'esmenes que han arribat i que –com vostès saben– els estem

estudiant o en algun cas fins i tot responent ja i formaran part, evidentment, també del conjunt de la informació del Programa d'actuació municipal.

A continuació l'Alcalde dóna la paraula a la senyora Assumpta ESCARP, regidora de Participació Ciutadana que intervé en relació al procés de participació:

"El Consell de Ciutat té una altra tasca important, a part de conèixer i debatre el Pla d'actuació municipal, és també la de conèixer i validar tot el procés participatiu. Com a marc general i com ja ha fet referència abans l'alcalde, a final de l'any 2002 el Consell va aprovar les Normes reguladores de la participació ciutadana, que es van elaborar d'acord amb els principis de la Carta municipal. Hem constituït avui, doncs, el Consell de Ciutat, el màxim òrgan consultiu i de representació de la ciutat previst en aquestes Normes. Tots hem volgut que en aquest acte el Consell pogués estar en condicions de conèixer i debatre el PAM, els objectius i mesures principals del govern de la ciutat per a aquest mandat.

Hem hagut de fer un esforç important tots plegats –la d'escollir representants, de trametre la documentació, de fer les eleccions entre els ciutadans i entre les entitats–, però jo crec que valia la pena l'esforç col·lectiu perquè el Consell pogués realitzar una de les seves tasques principals: debatre el Programa d'aquest mandat. Ha estat bàsicament per responsabilitat i pel consentiment que no podíem deixar de banda el Consell en aquest debat. En aquesta tasca que dèiem de conèixer i validar tot el procés participatiu vol dir que heu de rebre tots els informes dels diferents àmbits i que heu rebut els resultats dels debats, és el que en diem informes participatius. Al treball dels consells, tant sectorials com territorials, s'han afegit les aportacions i reflexions de ciutadans i ciutadanes que s'han agrupat i han volgut ser presents en aquest procés.

Abans d'entrar en el detall més concret del procés participatiu voldria fer alguna referència, o algunes reflexions, sobre la participació ciutadana. Solem dir que per a Barcelona, que una de les coses de l'equip de govern de l'Ajuntament de Barcelona, enfortir la participació ciutadana és una opció estratègica, és una forma de governar. Diem que la participació no és una política, és una forma de fer política; no és un fi, és un mitjà. És un instrument per a la ciutat, per a l'Ajuntament, per als seus sectors i districtes, però sobretot un instrument per a la ciutadania, organitzada en entitats i associacions i a títol individual, un instrument –entenem– per enfortir i aprofundir la democràcia. És un instrument que ha de generar diàleg, i cooperació permanent entre el govern i els ciutadans i ciutadanes, capacitat de generar confiança i, per tant, i el més important, corresponsabilització en les decisions.

A Barcelona, per sort, comptem amb un moviment veïnal que és i ha estat una escola de democràcia i convivència, amb un govern municipal que, històricament i com ja s'ha dit abans, ha optat per apostar i obrir el govern a la ciutadania a través dels processos de descentralització, de les primeres normes de participació, de la creació dels districtes i de l'enfortiment de múltiples mecanismes d'informació i relació entre Ajuntament i els administrats.

I, finalment, la nostra és una ciutat activa i compromesa que surt al carrer; una ciutat participativa, per gaudir-ne del carrer a la Mercè o a la cavalcada, o per expressar també la seva solidaritat o la seva oposició al terrorisme.

Disposar d'una xarxa ciutadana articulada, consolidada i madura ens permet avui cridar directament als ciutadans i ciutadanes a participar, juntament amb els electes municipals i sota la presidència de l'alcalde, en aquest Consell de Ciutat. Entenem que és un espai de treball conjunt alimentat i sostingut per una feina constant de diàleg entre municipis i societat, i sobretot pel treball d'aquelles formes d'associació col·lectiva dirigida justament a posar en comú interessos cívics i vehicular-los cap al camp de la política. Concretant totes aquestes reflexions –i tal com dèiem a l'inici i s'ha anat explicitant al llarg de tot i fins i tot ha sortit en el debat–, hem obert un ampli procés dirigit a tots els ciutadans per marcar els eixos estratègics de l'acció de govern per al mandat 2004-2007.

La memòria participativa que avui examineu és el reflex fidel de la tasca que durant prop de cinc mesos s'ha anat realitzant a tota la ciutat, és un document que recull dinou informes participatius d'àmbit de ciutat amb algun dels seus annexes i deu memòries participatives a districte. Com a complement d'aquests processos també s'han endegat transversalment a nivell de ciutat accions innovadores com ha estat el qüestionari ciutadà o el fòrum a Internet. Com és preceptiu, tot aquest procés participatiu ha anat acompanyant el procés administratiu de tramitació del PAM, tal com està regulat en el Reglament orgànic, i aquest és el cas de l'audiència pública, espai perceptiu i consulta ciutadana que va resultar un èxit d'assistència i d'aportacions.

La memòria participativa té quatre documents i un annex. L'Informe metodològic que té la informació més rellevant de les accions i iniciatives que s'han desenvolupat des de cada espai de participació, incloent una síntesi del procés, les xifres de participació, el calendari, les vies de comunicació i les singularitats o observacions més destacables. L'Informe d'aportacions, també enviat i que presenta les contribucions fetes des de l'àmbit de ciutat ordenades sobre els deu eixos en els quals s'estructura originàriament el PAM s'hi ha incorporat en aquest Informe un annex amb les aportacions de la Federació

d'Associacions de Veïns de Barcelona. I dos volums més on es trobaran els informes participatius complets de cada consell d'àmbit de ciutat i les memòries participatives de cadascun dels districtes. Aquests últims contenen detallats tant la metodologia com les aportacions realitzades en el curs del procés de debat del PAM i dels plans d'actuació de cada districte.

Pensem que els resultats mostren que l'esforç ha valgut la pena, la resposta cívica a aquesta convocatòria torna a posar de manifest que la participació ciutadana és el millor camí per consensuar polítiques actives que afecten la totalitat de la ciutat i els seus projectes. Havíem preparat una sèrie de dades, però –com comentava abans el primer tinent d'alcalde– és difícil que es vegi, en el sentit de les set mil propostes que s'ha generat en aquest debat: 1.227 en els processos sectorials; més de cinc mil en la discussió i elaboració dels PAD dels districtes; podem dir que han participat més de dos mil docents associacions tant a nivell de ciutat com de districte; la participació nombrosa de l'audiència pública, i en tots els diferents processos tant els ciutadans que s'han dirigit a través de la web, d'Internet, a títol individual, que han contestat el qüestionari o els que s'han inscrit en el registre ciutadà; podem dir que més de 6.100 ciutadans i ciutadanes a títol individual s'han aprofitat a aquest procés de participació. Finalment, podem destacar que tot aquest procés ha estat seguit per primer cop i a través de la web de Participació Ciutadana amb moltes entrades de més de set mil persones que s'han interessat pel procés de la ciutat.

Tal com s'ha destacat, la ciutat ha viscut dos processos en paral·lel però complementaris l'un de l'altre: el de la ciutat i el dels districtes. La tasca realitzada als barris es pot extreure de cada una de les deu memòries de districtes, on trobem les seves conclusions i les aportacions més importants que s'han realitzat a cada un dels PAD i que han estat tractats en els respectius consells ciutadans de districte que són els espais participatius respectius.

Hem anat il·lustrant aquesta intervenció amb algunes dades numèriques, així com amb una descripció del procés, que això sí que és més difícil que es vegi, però que forma part de la Memòria i que està aquí. És una descripció sintètica d'un treball ambiciós, el d'obrir una discussió pública tot arbitrànt múltiples instruments participatius on l'Ajuntament i ciutadans puguin construir conjuntament les línies mestres de l'acció de govern en la nostra ciutat per als propers anys. Ha estat un treball intens i variat que ha intentat respondre a les especificitats sectorials i territorials de la ciutat amb l'objectiu d'unificar en un sol document quina és la visió estratègica de Barcelona per a aquest mandat.

D'ara endavant, cadascuna de les propostes del PAM i dels PAD de districte ha de comportar altres processos participatius en major o menor

intensitat, però sempre adreçats a fer efectiu un seguiment continu del resultat del treball d'aquests mesos i del seguiment, també, de totes les actuacions del PAM. A la continuació d'aquest procés, el paper del Consell de Ciutat és fonamental; no estaríem en condicions de donar aquests nou passos en matèria de participació ciutadana sense l'existència, el compromís i la implicació de tots vosaltres.

Per tot això, us convocarem properament per discutir i establir el reglament i règim de funcionament d'aquest Consell de Ciutat i per continuar treballant conjuntament. Abans sabeu, però, i com ja s'ha dit abans, que teniu fins al dia 22 per fer-vos arribar aquelles aportacions que considereu adients, totes elles seran respostes i formaran part, també, de tot el conjunt de la memòria participativa".

Sense més intervencions, el Sr. President dona per finalitzat aquest punt de l'ordre del dia.

3.- ACORD CIVIC PEL CIVISME.-

Pren la paraula la Sra. Marina SUBIRATS, cinquena Tinenta d'Alcalde que diu:

"Com s'ha dit ja, efectivament forma part del projecte d'aquest equip de govern treballar sobre el tema del civisme. Ha estat un dels eixos que es va fixar des de l'inici d'aquest mandat i en el qual hem estat treballant i podem presentar-vos ja unes primeres línies d'acció que hem estat també avui presentant als mitjans de comunicació, que s'aniran presentat a la ciutat i que ja d'una manera immediata pensem que donaran lloc a tota una sèrie d'actuacions. Vam estar pensant si necessitàvem un consell específic per al civisme, però finalment vam creure que aquest era el lloc, com a màxim consell de la ciutat, d'exposar el que pensem sobre el civisme, la manera com ho estem configurant i de demanar-vos la participació, evidentment, però jo diria més enllà de la participació la complicitat, perquè efectivament la idea de civisme, partint del que us estem proposant com a equip de govern, no pot ser únicament una proposta de l'Ajuntament, ha de ser una proposta de la ciutat, altrament segur que no ens en sortiríem.

Bé, podeu dir perquè ara el civisme. De fet, dins del disseny que n'estem fent, el civisme és un primer pas en la tasca de repensar la nostra convivència ciutadana; certamen una ciutat és molt més que un conjunt de persones que hi viuen, que un conjunt de carrers, que un conjunt d'activitats. Una ciutat és

també una comunitat. És cert que hem passat una etapa d'un pensament dominant molt individualista que sovint ens ha amagat aquesta idea de comunitat, i sovint ha fet passar per davant tot allò que eren drets individuals que són molt importants i que no neguem en absolut, però amagant –podríem dir– el que correspon en aquelles normes col·lectives que també són absolutament vitals per al desenvolupament d'una ciutat.

Pensem que és el moment de tornar a reflexionar sobre un projecte de ciutat entès com a projecte d'una comunitat, entès com un projecte que es refereix no només al marc físic de la ciutat, sinó a les nostres formes de vida, a la nostra convivència. Probablement, però probablement estem molt a prop que qualli unes noves formes de vida; hi ha molts signes, tots els estem veient contínuament i van molt de pressa, que ens fan pensar que la societat està canviant, que molts dels usos i dels hàbits que hem conegut en els darrers anys estan sent obsolets i que en moltes coses volem altres maneres de fer, volem altres maneres d'actuar, volem altres maneres de pensar, i que en aquest sentit, cal efectivament repensar aquesta idea de convivència, de norma col·lectiva, de manera d'avançar entre tots. Per tant, pensem que hi ha una connexió entre el civisme com a primer pas, la civilitat com a forma de civilització, de formes de viure més elaborades, la ciutadania com a conjunt de normes i de drets i deures que donen a cada persona l'oportunitat de viure d'una certa manera i també reclamen de cada persona la seva contribució al bé comú, a la col·lectivitat.

Però, sense voler anar tan lluny, comencem pel civisme. És un primer pas, no volem arreglar el món amb això, hi ha altres llocs des d'on plantejem altres problemes, però el civisme és ja en si mateix un primer pas que per recuperar el debat sobre aquestes formes de convivència que són tan importants per a Barcelona. Durant força temps tenim la impressió que l'esforç que s'ha fet des d'aquest ajuntament i des de moltes altres instàncies a la ciutat ha estat justament el de posar els espais públics de Barcelona a disposició d'una ciutadania que en part se n'havia vist privada, obrir aquesta ciutat cada vegada més perquè tothom pogués gaudir-ne, perquè tothom pogués fer-ne l'ús que volgués i que efectivament la fes seva. I la ciutadania ha respost, i això ha estat un dels grans èxits d'aquesta ciutat que fa que fins i tot des del punt de vista internacional sigui reconegut.

Però evidentment això, aquest ús intensiu de la ciutat que cada any amb xifres veiem com s'intensifica i com augmenta, implica també una major disciplina col·lectiva, implica que cuidem més la ciutat, implica que tots plegats cuidem més els nostres espais públics, que cuidem més les nostres relacions, que cuidem més aquesta ciutat que ens estimem tant, que utilitzem tant, que sovint la utilitzem com una prolongació dels nostres espais personals i privats.

Veiem pràctiques, mengem sovint en restaurants al carrer, es dorm a les platges a vegades; tot això és molt bonic, i és un gran èxit per a la ciutat, però implica que o bé cuidem aquesta ciutat o tot això pot acabar convertint-se en un conjunt de dificultats o de molèsties per a altres ciutadans que tenen altres necessitats a cada moment del dia.

Per tot això hem emprès aquest primer pla del civisme en el qual demanem la col·laboració ciutadana. Hem presentat avui el que és una campanya de comunicació. No es tracta d'aturar-se aquí, la campanya de comunicació vol ser sobretot una mena de signe, d'avís per crear aquesta complicitat amb la ciutadania. I, a partir d'aquí, hem obert un procés en què totes les persones que vulguin poden convertir-se en voluntàries pel civisme, donant allò que tinguin, allò que puguin, allò que vulguin, allò que estigui al seu abast de temps i d'energia. Pot anar des de simplement el compromís personal, fins a ajudar-nos a arribar al màxim a la base de tota la ciutat per explicar com fer les coses, com fer-les millor, com tenir més cura dels nostres espais públics. Per tant, en aquest sentit hem obert també, doncs, aquest voluntariat.

Hem creat també altres instàncies, com és per exemple una primera Comissió Cívica formada per personalitats de diferents àmbits, perquè des del primer moment volíem que quedés clar que la proposta la fa l'Ajuntament però que ha de ser tota la ciutat qui s'hi compromet, i evidentment el treball amb les entitats és totalment fonamental per poder dur a terme aquest disseny i aquest procés. De manera que des d'aquí, convidem a totes les entitats a què, efectivament, puguin col·laborar, puguin donar-nos la seva complicitat per aconseguir aquesta Barcelona més cívica, per millorar les nostres formes de convivència.

Evidentment també hi haurà un reforç de l'autoritat. No tothom es deixa convèncer per les bones raons. Pensem que sí que la gran majoria de la ciutadania sí que si li recordem que cal tenir més cura de la ciutat ho farà, però hi haurà qui no ho faci, llavors, intensificarem les formes d'autoritat no a través del voluntariat, sinó a través de les formes que correspon com per aplicar les sancions necessàries, com per millorar.

L'última cosa que també us volia dir és el fet que és tan ample l'espectre d'aspectes cívics a millorar, d'actituds que s'han d'anar polint que no hem volgut dispersar excessivament els missatges. De manera que per a aquest any concentrarem en primer lloc sobre temes de neteja; hem fet a través d'allò que ens va sortint en tota una sèrie de mitjans de comunicació, de comunicació de la pròpia ciutat, de queixes, etcètera, doncs hem vist que era important iniciar amb temes de neteja. Neteja vol dir que els ciutadans no embrutin, no que l'Ajuntament reculli més o netegi més, sinó que aquí el que reclamem és que

cadascú faci la seva part i també la ciutadania. Després passarem als aspectes de soroll, d'espais oberts en tot el que és l'etapa, doncs, de l'estiu, que és la que es presta més en aquest tipus de coses i on, per exemple, els sorolls poden ser més molestos i poden causar més dificultats. I a l'etapa de la tardor, en el moment de la tardor passarem als temes de circulació, mobilitat, etcètera, que és també el moment que sembla més adequat per plantejar-los.

I després avaluarem el que ha passat, i si veiem que anem millorant, doncs segurament plantejarem altres temes per al futur.

En tot cas, estem elaborant un document que es presentarà en grups de treball perquè ens en feu esmenes i suggeriments, i una vegada s'aprovi en una de les sessions d'aquest consell, el passarem les entitats perquè totes les que vulguin s'hi puguin adherir.

Evidentment és una manera de consensuar un àmbit de treball sobre el civisme, i per això fem aquest procés. Però sapigueu que no volem quedar-nos en les paraules, sinó que el que volem és efectivament veure com canvien els hàbits i com creix la sensibilitat sobre això, la relació amb l'espai públic i la relació dels barcelonins i barcelonines amb la nostra ciutat, i per tant, esperem que aquest procés, ens faci millorar la convivència amb l'ajut i la complicitat de tothom

Sense més intervencions, el Sr. President dona per finalitzat aquest punt de l'ordre del dia.

4.- TORN OBERT DE PARAULES.-

Pren la paraula el Sr. ALCALDE i diu:

"Entenem que per ser la sessió constitutiva estem donant massa matèria, però per acabar voldria fer unes quantes reflexions.

A partir d'avui serà molt important que treballem amb el tema del Reglament per fer operatiu el funcionament d'aquest consell compost per l'entorn d'unes cent persones. En aquest sentit, qualsevol suggeriment o comentari el poden fer arribar a la Carme Blasi, secretaria del Consell, i des d'ara es posa a la vostra disposició per a establir un mecanisme operatiu d'interlocució.

Reitero el meu agraïment per la vostra acceptació de formar part d'aquest òrgan i dir-vos que, hem viscut una setmana dramàtica i intensa, de l'atemptat a Madrid amb més de dos-cents morts, fins a la campanya electoral i les eleccions amb el canvi de govern que s'ha produït. Tot això jo crec que

d'aquí uns mesos o d'aquí uns anys ho recordarem tots plegats com uns dies plens d'una intensitat social i política extremadament rellevant, perquè també els temes que ens ha tocat viure són rellevats: l'atemptat terrorista més gran que s'ha viscut a Europa en la història moderna amb més de dos-cents morts i amb més de mil cinc-cents ferits és d'una magnitud extraordinària, i les pròpies característiques de l'atemptat i, en fi, l'eventualitat de la seva autoria ens obren un conjunt de noves perspectives en termes de seguretat que no estàvem acostumats o que segurament no havíem passat mai pel nostre cap.

I això jo estic segur que a Barcelona també ens afecta; una cosa és que potser ho notem menys o que no ho racionalitzem tant, però jo crec que estem davant de temps nous, com deia la Marina. Jo crec que a la nostra ciutat en els darrers anys hem vist un canvi d'estil de funcionament, un canvi d'estil de la nostra convivència, perquè el pes relatiu dels valors socials van canviant. Durant molts anys s'està fent una insistència extremadament contundent en els valors individuals, en la competència, en la competitivitat, en certa forma en l'aïllament de cada un dels ciutadans en el seu propi projecte personal, i no ha estat gens de moda o no gaire, almenys des dels MayDay i des d'altres formes d'expressió col·lectiva, el sentit de la convivència, el sentit de la defensa del bé comú, del bé del comú de la ciutat entesa com a convivència dels ciutadans. I sovint és un missatge que ràpidament és devaluable, és molt fàcilment atacable pel cantó de la *moralina* o pel cantó que sigui. I, en canvi, doncs, donades les circumstàncies especials que vivim com a ciutat, amb un creixement econòmic relativament important, amb una nova onada d'immigració que per primera vegada és molt diferent de les que havíem tingut, amb persones que vénen amb llengües diferents, amb religions diferents, que vénen de molt més lluny que del que estàvem acostumats, ens representa per a tots nosaltres un repte, una commoció social, que jo crec que Barcelona està portant extremadament bé. Jo estic mol il·lusionat i molt esperançat perquè crec que tenim la possibilitat de superar aquest temps que ens ha tocat viure amb una bona nota.

I jo crec que en aquesta circumstància el que cal, quan reflexionem sobre el civisme, quan reflexionem sobre el manteniment, quan reflexionem sobre l'habitatge, és posar èmfasis en aquells aspectes més col·lectius i comunitaris de la nostra convivència compartida. En el Fòrum de les Cultures també parlem, hem escollit aquests temes: el reconeixement de la diversitat i com generar condicions de pau; no tan sols com generar condicions de pau en el món de la globalització i per evitar el xoc de les civilitzacions, sinó com generar pau en els nostres carrers, les nostres places, les nostres comunitats de veïns on sovint el que veiem és que la tensió a la qual estàvem acostumats està augmentat; el grau, el voltatge que es percep, l'electricitat estàtica que es

percep en aquests espais públics i col·lectius lentament dóna la sensació que està augmentant.

I jo crec que la forma que no salti la *chispa* és establir aquells ponts de diàleg, no tan sols de parlar-se un a l'altre, sinó de conèixer-se i d'aprendre un de l'altre, de tenir un coneixement que vagi més enllà de la relació. Jo crec que estem plegats els humans, per la forma que estem fets, de pors, i d'una forma molt especialment tenim por a tot el que ens és desconegut, i aquesta és una reacció normal i natural que tothom té i que val la pena no amagar –amagar no sé si s'ha d'amagar–, però no negar, perquè sols a través de no negar-la i fent el procés contrari d'aprenentatge de la diversitat podem aconseguir veritablement rescriure la nostra manera de reaccionar davant de la diversitat.

No voldria que s'entenguessin aquestes paraules com un discurs teòric, tot i que probablement la forma d'expressar-les estigui massa esbiaixat cap a la teoria, però jo crec que al revés, el que m'agradaria és que el sabéssim concretar a través de l'estil de vida i les formes de ser de Barcelona. Normalment en l'imaginari de Barcelona sempre hi ha hagut que la gent de Barcelona és cosmopolita, és educada, no toca gaire la botzina, no aparca gaire en segona fila, és molt respectuosa, més aviat som avorridets, no som gaire de la gresca, aquests tòpics típics dels catalans, fets de la negociació, del negoci, en fi, aquestes coses que totes sumades configuren el tarannà de la nostra convivència.

Aquest tarannà de la nostra convivència en aquests moments, segurament, està sotmès a un procés de canvi, a un procés d'un xoc de cosmopolitanisme accelerat. Estem passant del tres al dotze per cent, al tretze per cent d'immigració en molt poc temps, i això sabem que en altres indrets –ciutats americanes, ciutats franceses, recentment, ciutats angleses fa deu anys– ha evolucionat cap a explosions socials, de rebuig o etcètera, o també des del punt de vista de la política ha portat cap a l'emergència de moviments polítics, doncs, extremadament reaccionaris, feixistes o xenòfobs.

Per tant, jo crec que fent medicina preventiva –com deia abans l'Oliveres– és important que afavorim, que creem les condicions per fer una reflexió civil que, a més, lo maco perquè fos efectiva seria que no fos liderada per nosaltres, perquè nosaltres ja partim –l'Ajuntament, em refereixo– de l'estigma de ser una autoritat. No hi renunciem gens a ser una autoritat, i l'exercirem l'autoritat que democràticament ens pertoca, no us en càpiga dubte, però sí que crec que valdria la pena perquè aquest debat sobre la naturalesa de la nostra convivència i la defensa del nostre model de convivència, perquè el reaprenquem nosaltres, el reentnem nosaltres i perquè l'entenguin els que vénen nous a viure entre nosaltres, el poguéssim fer d'una forma rigorosa i no

fàcilment evitable per la via d'acusar-lo de *moralina* –insisteixo– o, en fi, d'exercicis espirituals o de qualsevol altra cosa que immediatament el desqualificaria.

Estem parlant d'una cosa molt rellevant, que és la naturalesa pràctica, la raó pràctica de la nostra democràcia, perdó, és una paraula massa forta, de la nostra convivència barcelonina. I, per tant, és un tema rellevant. Sembla que sigui un moment en què les grans teories i les grans construccions mentals, doncs, duren poc, estan caient molts mites històrics, filosòfics i de tota mena, però la convivència de cada dia, que al carrer funcioni mitjanament bé i que la gent es trobi en un espai d'una forma relativament amable i que puguem viure amb un cert grau de felicitat dintre de la ciutat, això se'ns planteja quedin o no quedin mites enlaire, això és planteja d'una forma pràctica i quotidiana. I això és el que crec que Barcelona hauríem de saber preservar de la millor manera en els anys que vénen tot i les dificultats objectives en les quals ens trobem.

Jo tinc l'esperança que ho podrem fer, com us deia al principi, que podrem aprovar aquesta signatura. Crec que tenim una escola que està extremadament predisposada a treballar en la construcció d'aquests valors. Crec que tindrem, en fi, un govern, tant el de la Generalitat com el de l'Estat, que s'esmerçarà en cuidar els aspectes que poden portar a aquest destí. I, per tant, jo sóc en aquest sentit molt optimista i espero que d'un veritable debat ciutadà en pugui sortir una difusió d'aquest optimisme i d'aquesta esperança, en tot cas d'un treball per aconseguir-ho, un treball per aconseguir que la convivència a Barcelona, la marca a Barcelona de convivència acabi sent el valor que més apreciem.

Tenim una ciutat molt maca que s'aprecia per la nostra arquitectura, pels nostres edificis, pel modernisme, pel Quadrat d'Or o pel que sigui, i tindrem, en fi, molts altres valors. Però si haguéssim de dir què és el que més ens agradaria que preservéssim de Barcelona o que sabéssim cultivar, tot amb els canvis que ens obligarà la història, és precisament la qualitat de la nostra convivència, aquesta forma de conèixer a la barcelonina que ens ha format, ens ha fet a tots nosaltres i que ara ens ha de continuar permetent construir una ciutat lliure i democràtica, tot i els reptes que se'ns posa davant nostra en aquesta convivència.

Amb aquest desig voldria acabar i dir-vos que la regidora Assumpta Escarp, com a responsable polític, portarà el pes operatiu del Consell, i juntament amb la Secretaria del Consell, estaran a la vostra disposició. Gràcies."

No havent-hi altres assumptes a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les vint hores i quinze minuts.